

ber. Det er ganske vist — deri har det ærede Medlem ogsaa Ret —, at en god Hest ikke koster Mere at opdrætte end en simpel eller slet Hest, men der er megen Forskjel paa, om man allerede kan begynde at drage en Del Nytte af en Hest i dens tredje eller fjerde Aar, eller om man som forhen først kan benytte den til noget væsentligt Arbejde i dens femte eller sjette Aar. Jeg skal ikke paastaa, at den jydsk Hest ikke hvad gode Gaensker angaar er gaaet tilbage i de sidste Aaringer, men jeg tror dog nok, at der — som det blev udtalt af den høitærede Minister og af et Par andre ærede Medlemmer — endnu er saa meget Godt tilbage hos den jydsk Hesterace, at den jo betragtes med gunstige Øine af en Del. Den danske Remontekommission kjøber ganske vist ikke mange Heste, men saa vidt mig bekjendt kjøber den dog flere i Sylland end paa Øerne, navnlig paa Sjælland, og det er endog mærkeligt nok, at det vel ikke saa ganske sjældent hændes, at der af Hestehandlere overføres Heste fra Sjælland til Sylland, hvor de da udgives for jydsk Heste og undertiden kjøbes af Remontekommissionen som saadanne, uagtet de ikke ere det. Deri ligger næsten, dels et Bevis for, at man anser den jydsk Hesterace for at være af fuld saa god Bestaaenhed som den sjællandske Race. Om dette maaske atter noget ligger i, at denne Race anses for at være mindre ublandet, veed jeg ikke, men i Genhold til det ærede Medlems Ytringer om, at Fuldblodsfrødsning skulde være gunstig for Hesteavlens især med Hensyn til Krigsbrug, skulde man vel snarest antage, at den sjællandske Landhest maatte have noget Mere af denne Blanding end den jydsk Hest. Siden jeg har nævnt Remontekommissionen, der opkjøber Remonteheste, kunde jeg med det Samme have lyst til blot at sige to Ord om, at det jo næstendels er mærkeligt, at medens Kommissionen saagodt som aldrig kjøber Remonteheste blandt de Heste, som fremstilles af Landboere, kjøber den dog ikke sjældent Heste, ja vel endog undertiden de samme Heste, naar de blot fremstilles af Hestehandlere. Man skulde dog synes, at Hestene maatte være afkurat de samme. Om det kan gjøre Noget, hvorledes de mønstres, eller om nogle saa Dages Dressur kan have nogen Indflydelse, veed jeg ikke, men det forekommer mig, at der ved disse Opkjøb af Remonteheste tidt — om jeg saa maa kalde det — foregaar Ting, som man har ondt ved at fatte kunne være ret i sin Orden. Jeg skal ikke forfølge Sagen videre.

Saffner: Jeg skal ikke forlænge denne Forhandling ret meget. Skulde vi saa ind paa en alvorlig Drøftelse af, hvilke Foranstaltninger der rettest burde træffes for at afhjælpe den danske Hesteavl, vilde vi vistnok kunne tilbringe flere Dage med Forhandlinger derom. Det er kun nogle ganske enkelte Bemærkninger, jeg skal tillade mig med Hensyn til, hvad den høitærede

Minister fremsførte i sit sidste Foredrag. Den ærede Minister udtalte, at han ikke havde givet Anledning til, at de af mig fremstillede Forventninger vare blevne skuffede. Det giver jeg den høitærede Minister fuldkommen Ret i. Jeg udtalte ogsaa kun, at dengang jeg læste Lovforslagets Titel, troede jeg, at nu vilde der blive grebet til saadanne Foranstaltninger, af hvilke man kunde vente stor og nyttig Virkning for Hesteavl, men jeg har ikke udtalt Noget om, at den ærede Minister har givet mig Anledning til saadan Forudsætning. Den høitærede Minister udtalte ogsaa, at min Dom over Hingstekommisionerne havde været meget streng. Jeg tror, at naar den høitærede Minister gennemløser i Nagsdagstidenden, hvad jeg har sagt, vil han finde, at jeg i det Hele taget har taget meget lempelig paa Hingstekommisionerne, uagtet der vistnok kunde være Anledning til at undersøge deres Virksomhed nogen Kritik. Jeg indrømmer forøvrigt, at saaledes som Hingstekommisionerne i det Hele taget optræde Landet over, er deres Optræden over Forventning, naar man ser hen til den Maade, hvorpaa Medlemmerne blive valgte; thi med al mulig Respekt for Amtsraadene kan jeg ikke indrømme, at det er netop de Autoriteter, hos hvilke man kan forudsætte det bedste Blik for at besætte Pladserne i en saadan Kommission. Naar den høitærede Minister endvidere udtalte, at blandt de Foranstaltninger, som jeg havde tilladt mig at nævne for at ophjælpe Hesteavl, var der ikke fremkommet noget som helst Nyt, da anser jeg netop dette, at der ikke er noget Nyt i, hvad jeg foreslaar, for at være en ubetinget Ros for mit Forslag. Det er gamle anerkjendte Sandheder, gamle anerkjendte Forbringere, som ere komne til orde idag gennem min Mund. Den høitærede Minister har ligesom nogle andre foregaaende Talere misforstaaet mig med Hensyn til en enkelt Foranstaltning til Ophjælping af Hesteavl, naar han udtalte sig bestemt imod at indføre og opstalde fremmede Hingste. Jeg har ganske vist foreslaaet dette, men som jeg allerede tidligere udtalte, kun i ringe Antal, hvorimod Anskaffelsen af de udmærkede Tillægsdyr hos mig er forudsat at ske netop blandt de bedste Individuer af Landracen. Naar den høitærede Minister søgte et Argument for Halvblodsavlens Forkastelighed i det Faktum, at det for en 30 à 40 Aar tilbage ikke havde været muligt at sælge en Halvblodshest i Sylland til Priser, som kom nær de Priser, som bleve betalte for den almindelige jydsk Hest, saa skal jeg dertil bemærke, at for det Første var det i den Tid forskellige Hestehandlere, som opkjøbte de forskellige Heste; de jydsk og udenlandske Hestehandlere, som dreve Handel med jydsk Heste, handlede slet ikke med Lurusheste eller med militære Remonter, denne Handel var i Hænderne paa helt andre Hestehandlere, for hvem det ikke lignede sig at rejse